

Arrest

nr. 68 445 van 14 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BAKI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Servisch staatsburger, en was uw laatste woonplaats in het dorp Breznica in de gemeente Bujanovac (Zuid-Servië). U behoort tot de etnisch Albanese bevolkingsgroep. Op 30 april 2011 zou u samen met uw man en twee minderjarige kinderen naar België vertrokken zijn. Uw twee meerderjarige kinderen bleven thuis achter bij uw schoonmoeder. Op 2 mei 2011 zou u in België toegekomen zijn, en diezelfde dag nog vroeg u hier asiel aan. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op het vluchtmotief dat door uw echtgenoot G.A. (O.V. X) werd aangehaald. (Servische militaire aanwezigheid in de regio en medische motieven van uw dochter B. en uzelf.)

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: de identiteitskaarten van u en

uw man; de paspoorten van u, uw man en uw kinderen B. en C.; de geboorteakten van u, uw man en jullie vier kinderen; Belgische medische attesten van het Rode Kruis voor u en B.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit kan blijken dat u zich in geval van een eventuele terugkeer naar Servië kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt immers dat u uw asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst verklaart u naar België gekomen te zijn om medische hulp te zoeken voor uw jongste dochter B., die volgens uw verklaringen getraumatiseerd zou zijn door de continue aanwezigheid van de Servische gendarmerie. Deze aanwezigheid, die alle kinderen angst aanjaagde, is dan ook de onderliggende reden van uw vertrek (gehoorverslag CGVS p. 7). U vermeldt verder dat uw identiteit telkenmale werd gecontroleerd als u naar Kosovo moest om het land te bewerken. U verklaarde hierover dat u zou kunnen meegenomen worden voor verhoor indien u geen identiteitsdocumenten zou kunnen voorleggen, doch in uw geval zou dit nooit zijn gebeurd (gehoorverslag CGVS p.11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan eveneens een kopie in bijlage aan uw dossier werd toegevoegd, blijkt inderdaad dat de Presevo-regio te kampen heeft met een doorgedreven militarisering, waarbij de aanwezigheid en het optreden van de Servische gendarmerie –een paramilitaire politie-eenheid die in 2001 werd opgericht- in het bijzonder heel wat weerstand oproept bij de Albanese bewoners van de regio, die hen percipiëren als zijnde agressief en intimiderend. Dit is deels te wijten aan het feit dat zij zwaarbewapend in militaire uitrusting circuleren in de regio. Volgens uw verklaringen zouden u noch uw vrouw echter ooit persoonlijk problemen gehad hebben noch met de Servische militairen, noch met de Servische gendarmerie (gehoorverslag CGVS p. 11 en gehoorverslag S.CGVS p. 7). Bovendien ondergraaft u met verschillende verklaringen zelf de ernst van uw vrees. Zo zou de huidige situatie in uw dorp van herkomst uw moeder en twee oudste kinderen er niet van weerhouden hebben ginds te blijven, waar ze tot op de dag van uw gehoor op het CGVS geen problemen ondervonden zouden hebben (gehoorverslag CGVS p. 3). Daarnaast zou u in augustus 2010 voor drie maanden alleen naar Duitsland vertrokken zijn, waar u naliel asiel aan te vragen omdat u op dat moment blijkbaar nog ‘geen reden had om asiel aan te vragen’ (gehoorverslag CGVS p.6). Zowel de Servische militaire aanwezigheid als de medische problemen van uw dochtertje B. zijn niet recent en de oorzaak van uw problemen bestond reeds lange tijd voor de zomer van 2010. U heeft bijgevolg niet aannemelijk kunnen maken dat uw situatie in Servië van die aard is dat ze aanleiding zou kunnen geven tot het bestaan van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Uw situatie is evenmin van die aard dat er sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Wat de oorzaak van de medische problemen (nachtmerries, slaapwandelen, maagklachten) van uw dochter betreft, bestaat nog veel onduidelijkheid. U verklaart hierover dat haar symptomen algemeen gelinkt zijn aan de aanwezigheid van zwaarbewapende Servische militairen in het dorp (gehoorverslag CGVS p. 10-11), terwijl uw vrouw verklaart dat de nachtmerries begonnen nadat een klasgenootje van B. werd doodgebeten door een hond van de Servische gendarmerie (gehoorverslag S.CGVS p. 7). De geloofwaardigheid van deze laatste verklaring wordt echter danig ondermijnd doordat uw vrouw zich eerst en vooral de naam of zelfs familienaam van het slachtoffer in kwestie niet kon herinneren, hoewel het toch om een klasgenootje van B. in het dorp zou gaan. Bovendien zou het uitgebreid aan bod gekomen zijn in de media (gehoorverslag S. CGVS p. 7-8), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat een dergelijk incident zich enkel in Kosovo zou hebben voorgedaan. Het artikel werd toegevoegd aan uw administratief dossier. U verklaart ook dat de gezondheidstoestand van uw dochtertje sinds begin 2011 zonder aanwijsbare reden achteruit zou zijn gegaan (gehoorverslag CGVS p.8, 12). Deze verklaring in combinatie met uw verklaring dat er in 2010, toen u op bezoek was bij kennissen in Duitsland, nog geen reden was om asiel aan te vragen, versterkt het vermoeden dat medische problemen op zich de oorzaak vormen voor uw vertrek naar België.

Behalve de onduidelijkheid omtrent de oorzaak van uw dochter haar medische klachten, kunnen tevens kanttekeningen worden gemaakt bij de behandeling die u vervolgens voor uw dochter heeft gezocht. Zo zou u met B. enkel een gewone arts geconsulteerd hebben, hoewel deze u zelf aangeraden zou hebben om meer gespecialiseerde hulp te zoeken. U geeft de hoge kostprijs van een adequate behandeling voor B. als reden voor uw vertrek uit Servië (gehoorverslag CGVS p. 9 en gehoorverslag S. CGVS p. 9). Zowel u als uw vrouw zouden immers verklaren geen recht gehad te hebben op een gezondheidsboekje

in Servië (gehoorverslag CGVS p. 5 en 11 en gehoorverslag S. CGVS p. 4). Als uitleg hiervoor verklaart u als landbouwer geen officieel inkomen te hebben, waardoor u evenmin belastingen betaalt (gehoorverslag CGVS p.5). Voorts verklaart u dat niemand van uw familie over een gezondheidsboekje zou beschikken (gehoorverslag CGVS p. 12), terwijl uw moeder volgens uw vrouw wel degelijk een gezondheidsboekje bezit (gehoorverslag S. CGVS p. 4 en 3). Wat er ook van zij, de redenen die aan de basis liggen van uw beslissing om geen beroep te doen op gespecialiseerde hulp voor uw dochter, berusten op louter economische redenen en ressorteren als dusdanig niet onder de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals ook vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben op basis van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin ressorteert het door u geschetste probleem onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming, zoals ook opgenomen in artikel 48/4 van voornoemde Vreemdelingenwet. Diezelfde redenering kan bovendien doorgetrokken worden met betrekking tot de medische problemen van uw vrouw, aangezien u ook bij haar vooral de hoge kostprijs van haar medicatie als voornaamste reden noemde (gehoorverslag CGVS p. 10). Voor een beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzen. De identiteitskaarten, de paspoorten en geboorteakten bevatten louter persoonsgegevens en informatie met betrekking tot uw gezinssamenstelling, wat hier niet in twijfel wordt getrokken. De Belgische medische attesten staven de medische toestand van uw dochtertje B., waaraan hier evenmin getwijfeld wordt, maar werpen verder geen ander licht op bovenstaande bevinding dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria uit de Vluchtelingenconventie noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van artikel 1 (A) van de Vluchtelingenconventie alsook beroept zij zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij benadrukt dat zij niet naar België is gekomen louter en alleen omwille van medische redenen, doch wél omdat haar dochter niet adequaat behandeld werd in het land van herkomst en dit omwille van haar etnische afkomst. Zij verwijst in dit verband naar een aantal rapporten van internationale mensenrechtenorganisaties waaruit blijkt dat discriminatie van minderheden nog steeds een wijdverspreid probleem is in Servië ("Human Rights Report Serbia 2010" van het Bureau of Democracy en het "World Report Chapter Serbia 2011" van Human Rights Watch). Verzoekende partij meent dat de aangehaalde asielmotieven wel degelijk onder de criteria van de Vluchtelingenconventie vallen. De discriminatie, die aanzien kan worden als een vervolging, waarmee zij geconfronteerd werd was immers zodanig reëel dat zij geen andere oplossing zag dan het land van herkomst te verlaten. Er is een verband tussen de medische problemen en de criteria van het vluchtelingenverdrag.

2.2. Uit de lezing van de aangevoerde feiten en middelen blijkt dat de verzoekende partij zich op dezelfde feiten en middelen beroept als deze die werden aangevoerd door haar echtgenoot en gekend bij de Raad onder dossiernummer 77 697. Dit werd ter terechtzitting door de verzoekende partij bevestigd.

Inzake haar echtgenoot oordeelde de Raad bij arrest 68 444 van 14 oktober 2011:

"2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met

algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het komt aan de verzoekende partij toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van haar leefwereld en voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken.

Waar verzoekende partij zich in onderhavig verzoekschrift in hoofdzaak beperkt tot het verwijzen naar een aantal mensenrechtenrapporten en benadrukt dat zij geen toegang had tot gespecialiseerde medische hulp omwille van haar etnische origine, repliceert de verwerende partij terecht dat de thans in het verzoekschrift opgeworpen stelling dat haar dochter B. geen adequate medische behandeling gekregen zou hebben en dit louter en alleen omdat zij gediscrimineerd werd omwille van haar Albanese afkomst, nooit eerder uitdrukkelijk werd aangehaald. Noch tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij het invullen van de vragenlijst ter voorbereiding van het gehoor op het CGVS, noch tijdens het eigenlijke gehoor op het CGVS heeft zij ooit gewag gemaakt van het feit dat de adequate medische behandeling werd ontszegd omwille van haar Albanese afkomst. Verzoekende partij verklaarde weliswaar dat de hoge kostprijs een struikelblok was, doch dergelijk louter economisch motief houdt geen verband met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Enige allusie op of verwijzing naar haar Albanese afkomst maakte verzoekende partij echter niet. Integendeel, zij haalde uitsluitend aan dat zij geen recht had op een gezondheidsboekje louter en alleen omwille van het feit dat zij geen belastingen betaalde, zonder in deze melding te maken van mogelijke problemen die zij zou gekend hebben omwille van haar etnische origine.

Dat verzoekende partij slechts in onderhavig verzoekschrift voor het eerst gewag maakt van de discriminaties omwille van haar Albanese origine waaraan zij onderworpen zou zijn geweest, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van de thans opgeworpen stelling, zijnde dat haar dochter voornamelijk omwille van haar Albanese afkomst elke gespecialiseerde medische behandeling werd ontszegd. Gezien zij deze stelling nooit eerder heeft aangehaald, kan de commissaris-generaal bezwaarlijk verweten worden met dit element geen rekening te hebben gehouden.

De door verzoekende partij ingeroepen medische problemen van haar dochter B. houden op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Ten overvloede kan nog verwezen worden naar de overige motieven van de bestreden beslissing waarin er ernstige vragen worden geplaatst bij de bevreemdende en incongruente verklaringen van verzoekende partij en haar echtgenote alsook op de vaststelling dat verzoekende partij, die in augustus 2010 voor drie maanden naar Duitsland reisde, nooit asiel heeft aangevraagd in dit land hoewel de medische problemen van haar dochter toen reeds bestonden. Daar verzoekende partij deze motieven van de bestreden beslissing ongemoeid laat, blijven deze onverminderd overeind.

Verzoekende partij verklaarde dat de hoofdreden van haar vertrek de aanwezigheid is van gendarmerie en het leger in de grensstreek (gehoor CGVS, p. 7, p.10). De motivering hieromtrent wordt niet dienstig weerlegd, vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Waar verzoekende partij verwijst naar een aantal rapporten van algemene aard, wordt vastgesteld dat deze stukken niet werden toegevoegd. Algemene rapporten vermogen hoe dan ook geen afbreuk te doen aan de hoger gedane vaststellingen inzake de individuele situatie van de verzoekende partij.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, aangezien ze niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. Verzoekende partij verwijst tevens naar het asielrelaas om te stellen dat er in haren hoofde tevens zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij, in geval van terugkeer naar hun land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zal lopen, en zij zich niet onder de bescherming van haar land kan of wil stellen.

3.2. Gelet op de hoger vastgestelde inzake haar relaas, de elementen in het dossier evenals de vaststelling dat de problemen van medische aard via de geëigende procedure dienen te worden aangekaart, toont verzoekende partij niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.”

Gelet op het voormelde komt de verzoekende partij niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS